

De professió, enginyer industrial; de vocació, alcalde. Té un posat discret, però la seva conversa delata una passió pel seu municipi. Ramon Boadas es va fer el propòsit de canviar la queixa per l'acte. I ho va aconseguir, ara fa cinc anys i mig (repeteix legislatura) i a més, com a independent. L'empenta d'aquest equip va despertar l'adormida maquinària municipal. **Vam millorar la imatge del poble i el seu entorn, arreglant i rentant la cara als carrers i posant-hi flors. Hem fet la piscina municipal i aviat la cobrirem.**

Cabrera de Mar té el privilegi de ser terra antiga de castell, el de Burriac, amb unes pedres que anaven deixant el seu testimoni a poc a poc, rodolant cim avall cap a la contemporaneïtat. **L'Ajuntament intervén en tots els temes de restauració i recerca arqueològica del municipi. Ens hem ocupat de la consolidació del castell. Tenim la Fundació Burriac, que és privada i compta amb la col·laboració de l'Ajuntament. D'alguna manera estem intentant evitar l'oblit i l'espoliació del nostre patrimoni. S'estan duent a terme excavacions en diversos punts, una vila romana a Can Modolell; sota les runes del castell hi ha les restes d'un poblat ibèric i al nucli de l'Agell hi tenim una ermita molt antiga. A més, estem iniciant els tràmits per fer un museu.**

L'actitud del Sr. Boadas és empresarial. Vol racionalitzar costos. **Sí, reconec que això és una deformació professional. Portar un ajuntament i una empresa no és ben bé el mateix, tot i que he intentat que s'assemblin al màxim. El que més m'ha costat d'entendre ha estat el temps d'espera que es necessita per aprovar un projecte.**

I sota la sòbria llambregada del castell, símbol i casta del poble, i segell comarcal, emergeix, a uns quatre quilòmetres del nucli urbà, la zona industrial. **El sòl industrial es va urbanitzar descontroladament. L'estem estructurant i també volem crear nous espais industrials. Hi ha mancances que les arrosseguem des dels inicis de la seva activitat, com les boques d'incendi.**

De tant en tant, els vilatants del Maresme tenen un ensurt quan la riera se'ls endu mitja vida mar endins. El municipi pateix la tirania de l'orografia, de la climatologia i del col·lector. Massa tiranies per a una vila que no té més recursos que les oracions. Quan el cel és negre, és la crònica d'una embestida anunciada. **Les pluges del 2 de setembre d'enguany ens van fer mal. Es van malmetre cultius, i sobretot, les cases de vora mar es van inundar. Però és que les inundacions ens vénen per dos factors confluents, d'una banda, per l'increment sobtat del cabal fluvial, i de l'altra, per la saturació del col·lector,**

que no engoleix prou i fa sobreeixir els desguassos. Un altre error que estem pagant és el fet que les clavegueres aporten aigües negres i aigües fluvials barrejades. Ja us en podeu imaginar el resultat quan hi ha una inundació. Els pobles petits ens trobem que no tenim prou força per aconseguir aquestes obres importants que depenen de la Mancomunitat.

El mediterrani, cobejós en aquest plàcid indret, esgarrapa totes les engrunes de terreny que pot, sense fer concessions. **Aquesta darrera setmana hem patit forts cops de mar. Les onades ja se'ns han menjat més de la meitat de la platja.** La construcció del port de Mataró els va trencar l'equilibri natural de regeneració de sorra i cada nou onatge impetuós els pren un tros més de paisatge. **Hem parlat amb Costes, tant de la Generalitat com de l'Estat, i no es posen d'acord amb les responsabilitats. A mi el projecte que em convenç més és el de les esculleres paral·leles enfonsades, que d'alguna manera mitigarien la força de les onades i això pal·liaria l'arrossegament de sorra. A partir d'aquí podríem regenerar la platja amb sorra provinent del drenatge necessari d'alguns ports veïns.**

A la carta gastronòmica serien un mar i muntanya. A la carta política, Cabrera de Mar és un poble de gent centrada, amb una tendència generalitzada connectada a Convergència. **Ens sentim molt catalans, però no som un poble reivindicatiu ni conflictiu. Hi ha un bon nivell de vida i la taxa d'atur està en el dos per cent. Tenim un urbanisme molt controlat, sense massificacions. Estem en una localitat on els nens assisteixen a una molt bona escola i que a més a més, els permet de jugar al carrer. En definitiva, hi ha molta tranquil·litat. Això, és clar, tranquil·litza el ànims.**

Les seves aspiracions no se les empassa el mar, com els va passar a les vies del primer tren, de Barcelona a Mataró). **A les segones eleccions vaig aconseguir gairebé el doble de vots que a les primeres, això per a mi es motiu suficient per sentir-me satisfet. D'una banda, hi ha en funcionament una política de preservació del patrimoni i, de l'altra, hem aconseguit matisar les diferències o rivalitats que sempre hi ha en aquests pobles tan petits entre els foranis i els de tota la vida. Només pretenc posar el meu granet de sorra i treballar pel nostre poble i el nostre entorn.**

I tant que treballa. Els seus són sopars de matinada i cada matí, de ben segur, els seus ulls es deuen dirigir cap al cel, no fos cas que s'hagués enfosquit en excés i el seu granet de sorra corregués el perill d'escolar-se riera avall per acabar capbussant-se en l'anonimat infinit.

Ramon Boadas Masriera - Cabrera de Mar - 3.417 hab. (el Maresme)